

מתיקות השבת

יו"ל ע"י ישיבת חיים של תורה - לובלין פניה"ק ירושלים ת"ו | בראשות הגאון רבי מנחם ברוך יאווע שליט"א תלמידו של מרן פוסק חזון בעל 'שבת הלוי' זצוק"ל

◆ משיחורנו של מורינו ראש הישיבה שליט"א ◆

מתיקות הבית המנוח בתפלין

"גמי האישי אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו". אמרו חז"ל (סוטה מד), שאדם שדבר בין תפלין של יד לתפלין של ראש, עברה היא בידו וחזור עליה מעורכי המלחמה, ומצינו שישנה מחלוקת בפוסקים האם לברך על תפלין של ראש בפני עצמו, שיטת הרמב"ם שלא מברכים על תפלין של ראש וכן פסק מרן השו"ע, ושיטת הרא"ש שמברכים על תפלין של ראש וכן פסק הרמ"א, ועל כל פנים, לכוף עלמא אסור להפסיק בין תפלין של יד לתפלין של ראש.

ויש להבין, מדוע החמירו בהפסק בין תפלין של יד לתפלין של ראש, הרי נפסק להלכה (ש"ע א"ח כ"א) שהתפלין לא מעכבות זו את זו, ואם יש לו רק תפלין אחת נתינה, אם כן, מדוע צריך שתהיה רציפות בין תפלין של יד לתפלין של ראש ללא הפסק בדבור? עוד צריך להבין, האם יש דמיון בין מי שארש אשה ולא לקחה למי ששחח בין תפלין של יד לתפלין של ראש, שיהיו דינם לחזור מעורכי המלחמה?

אין מסיחין דעת מה'

כדי להבין זאת, נראה להקדים ולבאר את מעלת התפלין, שבזמנים קדמונים היו מניחים אותן כל היום ובזמנים מניחים אותן רק בזמן קריאת שמע ותפלה מפני הסחת הדעת (ש"ע א"ח כ"ב), ויש לפרש שגם אם אין חשש שהאדם יסיח דעתו מהתפלין, אבל יש את החשש הגדול שהוא יסיח דעת מהק"ה.

ומכאן שהתפלין אמורות להזכיר לנו את חסד יציאת מצרים, וכתב הרמב"ו (סו"ב בא), שעקר מטרת זכירת יציאת מצרים היא כדי שיעל ידו כה נבוא לזכור את הנסים והחסדים האישיים שהקב"ה עושה לנו בדור שלנו, אם כן נמצא שהתפלין אמורות לגרם לנו לזכור את ה' על ידי זכירת חסדיו שעלינו, ומכאן שפיוס, לרב בני אדם קשה לזכור בכל עת את ה', לכן לא

מניחים תפלין במשך כל היום, אלא רק בזמן קריאת שמע ותפלה.

ועל פי דברי הרמב"ו הללו, ראוי לאדם לזכור בעת הנחת התפלין את חסדיו ה' שעלינו ובפרט את חסד האשה והילדים שתנו לו ה', שכן דמו חז"ל (ריש סוטה) את חסד 'והוא של אדם' לקריעת ים סוף, ויש ללמוד מכך שפמנו שיש לזכור את הנסים שנעשו לנו ביציאת מצרים, כה גם יש לזכור את חסד 'והוא של אדם' והילדים שה' נתנו לכל אדם במתנת חנם, שהם חסדים השקולים כנס קריעת ים סוף.

הפה בכל בקר

ובכל בקר אנו מתעטפים בטלית, שהיא קעין חפה שעושים לחתן ולפלה וישנם הנוהגים גם לפרש טלית ממש בעת החפה, אם כן, גם הטלית מזכירה לאדם בכל יום את מתנת האשת חיל שה' נתן לו על ידי החפה, וההתעטפות בטלית מזכירה לו לעודד את אשתו להיות צנועה, וכמו שהתורה מספרת על אברהם אבינו שהניח את שריו בתוך תבה כדי לשמור אותה מעיניהם הטמאות של המצרים, וכן אצל רבקה נאמר 'ותתקם', ללמד שהבעל צריך לדרש מאשתו לשמור על צניעותה ולעודד ולשבח אותה על כן, כדי שתהיה שמונה ולא תכשיל את הבריות.

ולאחר ההתעטפות בטלית, מניחים תפלין, וחז"ל השווו את ההפסק בין תפלין של יד לשל ראש למי שארש אשה ולא לקחה, ובכה דמו חז"ל את התפלין של יד לאשה ואת התפלין של ראש לאיש; התפלין של יד הן כנגד האשה, משום שהיא עושה בדייה מלאכות לבעלה, ועוד, שתפלין של יד הן כנגד הלב ומצינו שה' קרא לאשה 'מתחמד עינך', וחז"ל (ע"ז כ"ג) אוקרבים שמאור העין תלוי בעורקי וטרפשי הלב, אם כן, תפלין של יד שהן כנגד הלב הן הודעה על

מתיקות הניסים

— מכתבים למערכת —

גם לזקן יש תקנה

שמי חיים, אבי היה יהודי העובד למחיתו וגדל גם אותי באותה דרך, כך שלא ידעתי את השיבות של מעלת עסק התורה, ואת המצוות הייחודיות מקום לחצאון.

בליל שבת אחד, כשירדתי לגנה הסמוכה לבית, ישבתי שם על הספסל והתחלתי לתהות על עצמי וחשבתי מה תכלית חיי, אני עובד בכל יום מהבוקר עד הערב, והחיים שלי בכלליות והשבת בפרט הם בלי טעם וגבלי ריח.

הבטתי בשכן שלי שישב בספסל בצד השני של הגנה, שהוא יהודי ירא שמים שזכר היה על פניו כמה הוא מאשר ושחמ עם הילדים, הטהורים שלו, בעוד שאני רוק מבגר ובודד, ראיתי גם את התנהגותם האצילית של ילדי, שהם מתרים אחד לשני ומכבדים אחד את השני במשחקים בגנה, והרגשתי צער עמוק בלבי על שלא סגלתי לעצמי חיים כאלו.

לרגע נכנסו בלבי רגשות אשמה כלפי אבי שחנך אותי רק לאסוף כסף ולא למד אותי לחשב על התכלית, אבל מיד הבנתי שזו טעות לחשב כה שהרי כל אדם אחראי לעצמו, וחשבתי, האם גם בגיל המבקר שלי - חמשים ושתים, עדין יש לי סכוי לשנות את מהלך החיים שלי?

לפתע אני מרגיש יד מנחת על הכתף שלי בחמימות, הסתובבתי וראיתי את אותו שכן שעליו הסתכלתי (הפסל בעלום שמו) שהחליט לגשת אלי, קפצתי על המציאה ואמרתי לו: בא שב לדי, תגיד לי קצת דברי תורה.

הוא התישב לדי והחל לספר לי דברים מפורשת השבוע שהיתה או פרשת יתרו, כמר התרגשתי מאד לשמע שיתרו שהיה גוי, כמר לעבודה זרה, ככל להתגבר, עד כדי שדמעות זלגו מעיני, השכן הקר שלי הרגיש בדמעות שלי ואמר: חיים, יש לך נשמה קדושה, אתה מתרגש מדברי תורה.

כשהוא אמר את המלים הללו, התרגשתי כפליים ואמרתי לו: תגיד, נראה לך באמת שגם אני בגיל המבקר שלי יכול לשנות את מהלך החיים שלי לחיים מאושרים כמו שלכם?

השכן השיב לי במאור פנים ובכוחו מחלט: « המשך המעשה בעמוד ד' »

האשה שהיא מומחד עינו של האדם, כי מאור העין תלוי בלב.

בלי 'הפסק'

והתפליון של ראש שנה פנגד המוח, הן פנגד האישי שהוא המוח של הבית, בכה שפולמוס דעת ה' בביתו, ואדם שפמפסיק בין תפליון של יד לשל ראש, הוא עושה בכה הפסק בינו לבין אשתו, כי בעת שהוא מתבונן על ידי תפליון של יד בפסד ה' שנתנו לו אשת חיל, עליו להמשיך ולזכר מיד דרך תפליון של ראש את חסד ה' שברא אותו בעצמו ואסור לעשות הפסק בינו לבניה.

ולאור האמור באור מה שנתלקו בדין ברפת תפליון של ראש, שלפי הרמב"ם ומרן השו"ע לא מברכים כלל על תפליון של ראש, כדי להראות שתפליון של ראש שהוא פנגד האישי הוא אחד עם תפליון של יד שהוא פנגד האשה, ולכן אין להפסיק ביניהן אפילו לצרף ברכה, אלא ברכה אחת להן, ולפי הרא"ש והרמ"א

שמברכים על תפליון של ראש, אין זה נחשב הפסק, אלא הוא כדי להראות חשיבות מיוחדת על כל אחד מבני האג בפני עצמו, וכפי שקבת הרמ"א בדיני הסכה, שהנשים במקומו הן חשובות, ובכדי להראות שישנה חשיבות מיוחדת לאיש בפני עצמו וחשיבות מיוחדת לאשה בפני עצמה, לכן מברכים על כל תפליון בפני עצמו.

לספר את הטובות

למעשה, כאשר אנו קושרים את התפליון על זיווגנו, עלינו לכוון בזכירת חסד יציאת מצרים גם את היציאת מצרים הפרטית שלנו, שהקב"ה חנן את האדם באשת חיל, ובכריכת הרצועות על הזרוע שבע פעמים, כמו בכל פריכה ופריכה הודעה על כל ילד וילד שאשתו מטפלת בהם במסירות ומקנמת עבורו "ותאמץ וזועתיה".

ובכל פריכה ופריכה יכונן הודעה על מעשה אחר שאשתו עושה בביתו, כגון: א. בשול. ב. אפיה.

ג. פניס הפגדים. ד. נקיון הבית. ה. נקיון הכלים. ו. רחיצת הילדים. ז. תפירה.

ואת התפליון של יד צריך להסתיר, כי הן אות לאדם ולא לאחרים (מנחות 16), וכך האשה שהיא צריכה להיות אות המיוחדת לבעלה ולהסתר מעיני אחרים, כמו שצאמר: "כל כבודה בת מלך פנימה".

והאשה נמשלת לתפליון של יד שנה "אות", כמו שקתוב: "והיה לה לאות על ידך", כי גם האשה היא 'אות', שכן האות והמופת הגדול לאדם הוא זה שהוא מוצא את הזוג שלו ושיש לו אשה וילדים, ולכן מי שצריך זוג, יוכל לכוון על כך בפסוק שאמר דוד מלפנו: "עשה עמי אות לטובה".

ולפי זה באר הפסוק: "פי יד על פס יח", שהאשה שהיא התפליון של "יד", היא משרתת את האישי שהוא נקרא "פס יח", משום שהוא פנגד התפליון של ראש שנה פנגד המוח והאישי הוא זה שממלא את בני ביתו בדעת ה' שבמחו, והדעת שיש לו היא פסא ה', והאשה נועדה לעזור לו.

מתיקות ערפה של אשת חיל

מעלת תפליון של ראש גדולה ממעלת תפליון של יד, כי תפליון של ראש הן פנגד האישי שתפקידו להשפיע את הדעת ה' והרוחניות בביתו, ואלו התפליון של יד הן פנגד האשה שתפקידה לעשות בביתה את הפעולות המעשיות הנזקקות לבני ביתה, ובכל זאת מניחים בראשונה את התפליון של יד, כדי ללמוד את הבעל שאף על פי שהוא מלמד בביתו תורה ויראת שמים ומדות טובות,

בכל זאת עליו להקדים את אשתו ולכבדה יותר מקונו, וכמו שאמרנו תו"ל (במכות 6a): 'אוהבה כגופו ומכבדה יותר מגופו'.

ובתפליון של יד יש בית אחד ובתפליון של ראש יש ארבעה בתים. ללמדנו שלאשה יש בינה יתרה וביקלתה להכיל כמה פרשיות בבית אחד, הינו שהיא מסגלת להתחשב ולהכיל גם את דעת

הבעל, אף על פי שהיא הפוכה מדעתה וכן היא יכולה לעסוק בו בזמן בכמה עבודות שאינן קשורות זו לזו, ואלו לאיש, שאין לו בינה יתרה כמו של האשה, קשה לו להבין דעות השונות מדעתו וכן הוא צריך להפריד בין פרישה לפרישה ולעסוק בכל דבר לגופו כדי להבין אותו לאשורו, ועל כך יש לפרש את ברפת האשה 'שעשני פרוצונו', הינו שה' ברא אותה פשהיא קרובה

המלכת את חברך עליך?

בציור שבכותרת הגליון: יהודי מרזו על אשתו שהיא עושה עבורו את כל מלאכות הבית וכא מקה להכיר לה טובה ולכבדה. לאגמת זאת אשתו מכבדת אותו ואומרת: אתה הוא שמלמד דעת ה' ויראת שמים בבית.

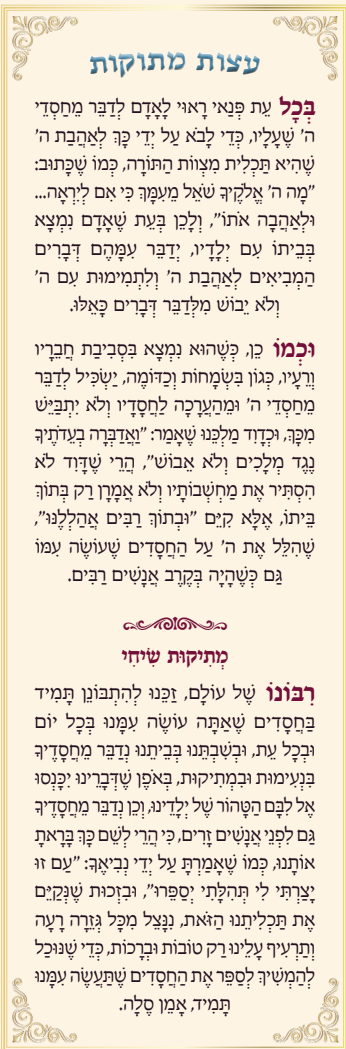
מהו הקשר בין התפליון למעלותיהם של האישי והאשה?

על כך במאמר: 'מתיקות הבית המנח בתפליון' ובמאמר: 'מתיקות ערפה של אשת חיל'.

בציור שלפנינו: ילדים ממשפחות יראי ה' משחקים בגנה. כאשר כל ילד מכבד את רעהו מהצד נכרים שני יהודים המביטים בהם.

איזה קשר של קניא נקשר במאמר זה בין שני היהודים העומדים מהצד?

על כך במדור 'מתיקות הנסים'.

עצות מתוקות

בכל ית פנאי ראוי לאדם לדבר מחסדי ה' שעליו, כדי לבא על ידי כך לאהבת ה' שהיא תכלית מצוות התורה. כמו שכתוב: "מה ה' אלקיך טאל מעמך פי אם לראה... ולאהבה אותו", ולכן בעת שאתם נמצאים בביתו עם ילדיו, ידבר עמם דברים המביאים לאהבת ה' ולתמימות עם ה' ולא יבוש מלדבר דברים פאלי.

יכמו כן, כשהוא נמצא בסביבת חברים ורעים, קמו בשמחות וכוונות, וישלש לדבר מחסדי ה' ומהערכה לחסדיו ולא יתביש מכם. ויודו מלמנו שאמר: "ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש", הרי שדוד לא הסתיר את מחשבותיו ולא אמרן רק בתוך ביתו, אלא קיים "ונתור רבים אהללנו" שהלל את ה' על החסדים שעושה עמו גם כשהיה בקרב אנשים רבים.

מתוקות שיחי

רבונו של עולם, זכנו להתבונן תמיד בחסדים שאתה עושה עמנו בכל יום ובכל עת, ובשבתנו בביתנו נדבר מחסדיך בניעימות ובמתיקות, באופן שדברינו יכנסו אל לבם הטהור של ילדנו, וכן נדבר מחסדיך גם לפני הטהור של ה' הרי לשם כך בראת אותנו כמו שאמר על ידי נביאה: "עם זו צרתי לי תהלת יספרי", ובזכות שנקיים את תכליתנו האמת, נציל מכל גזרה רעה ותרעה עלינו רק טובות וברכות. כדי שנוכל להמשיך לספר את החסדים שתעשה עמנו תמיד, אמן סלה.

לאשתו, תזכה אותו לחיי עולם הבא, וכמו כן בזכות האשה יש לאדם ילדים שפועלים להם הטובים מזכים את האדם לעולם הבא, כמו שאמרנו חז"ל (סנהדרין דף טז): 'גרא מזפי אבא'.

ולכן על האדם לכבד את אשתו ולהזהר מאד שלא לצער אותה, וכמו שמוכח מהדין שהתורה אומרת, שמי שארש אשה ולא לקחה, שעליו לחזור מעורכי המלחמה, שלכאורה אם פן גם מי שלא נשא אשה כלל צריך לחזור, מפני שאין לו ילדים? אלא משמע שהסבה שהוא חוזר אינה בגלל שעדיין אין לו ילדים, אלא מפני שהוא מצער בכך את אשתו, שמשאיר אותה לבדה.

איך נזכה לכבוד את ה'?

ולאור האמור, יבאר, מדוע מעקר הדין הנושא אשה פטור מקריאת שמע בלילה הראשון (ש"ע א"ח ע"א), שלכאורה קשה, הרי הקב"ה חשוב יותר מהכל, וראוי לקבל עליו את על מלכותו ולהתחזק באהבתו הפתובה בפרשת "ואהבת" בכל לילה ובכל יום, ולכאורה אדברה, בלילה שנקב"ה זכה את האדם לקבל את בת זוגו, ראוי לו יותר לעסוק באהבת ה' שהיטיב עמו?

וכמו כן קשה מה שמצינו באברהם אבינו שפקש מהקב"ה שמתין לו בכיול בכדי להניס אורחים, דלכאורה דבר זה נראה כזילתא כלפי הקב"ה? אלא שמקאן למדו חז"ל (שבת כהו): 'אדולה הננסת אורחים מהקבלת פני השכינה', כלומר, שרצון ה' הוא שאדם יכבד היטב את אורחיו וכמו כן את אשתו, ורק אחר כך יוכל לכבד ולאהב את ה' כראוי ולקבל עליו את על מלכותו יתברך.

לרצון ה', בכך שהיא יודעת להתחשב בידעות השונות ממנה.

לגלות את ה' בעולם

ובהנחת תפלין של ראש שהו נגנז המוח כיון הודעה על עצמו, על הגריאות והדעת שנתן לו ה', ואת התפלין של ראש משאירים כשהו מגלות לעין, ללמד שתפקידו של האיש למלא את כל תאי מוחו בידעת ה' ולגלות את חסדי ה' שעליו בפרט ובשפריאה בכלל ולהודיע גריבים את הדעת ה' שגלה, כדי להאיר את העולם בתורה ובמעשים טובים ולזכות את הרבים. וכשמביא את שתי הרצועות לפנים, כיון שהו נגנזו ונגנז אשתו, וכיון לבקש מה' שישגיחם ולכן תמיד יחדיו, בהבנה ובהארת פנים זה לזה.

ולאחר הנחת תפלין של ראש, קושרים את הרצועה באצבע ואמרים: "וארשתי לי לעולם", ללמד שלאחר שאדם נושא אשה והוא לומד להתחשב בה ולהבין לבה, כמו שמלמדות אותנו רצועות התפלין פנ"ל, רק אז הוא יכול לקדש אותה, הינו להוסיף בה מעלות קדושות, ורק אז הוא עצמו יכול להתקדש ולהיות מחבר לה'.

חסד עולמי

ובפסוק "וארשתי לי לעולם" יש לזכור שהאשה היא חסד נחצי שה' נתן לו, פי בזכותה אדם זוכה לחיי עולם הבא, שהרי אמרו חז"ל (י"ד כ"ז): 'אפילו שיהיה קלה שבין איש לאשתו אומרים לאדם ביום הדין, וכל שיהיה קלה של עדיד וחזק בנאות שמים בדרך נעם שאמר

מתיקות הדרך לשדך שדוכים

בעסק התורה, וכשחבור מגיע לגיל השדוכים, כיון בהנחת תפלין של יד לבקש מה' שיקרב לו את השדוך המיטע לו, ויכלל בתפלתו על עצמו שיזכה למצא זוגים הגונים גם לילדיו, וכיון להתפלל שה' יציל אותו ואת ילדיו משדוך שאינו הגון להם.

ולאחר שישא אשה, כיון בהנחת התפלין גם להודות ולבקש על שלום אשתו, ובהנחת התפלין כנגד הלב, כיון להתפלל שיהיה לאשתו לב רחום וטוב, על ידי שהיא נצלה את פח ההשפעה שה' נתן לו וישפיע על בני ביתו ועל ילדיו ללכת בדרך המדות הטובות בלב טוב.

התפלין של האשה

והאשה פטורה מהנחת תפלין, כמו מצוות עשה שהיונו גרמן שהיא פטורה מהן, והסבה שהיא פטורה מהן, היא מפני שעקר יעודה של האשה הוא לסייע לבעלה, כמו שכתוב: "לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר ונגנז", ומכיון שמצוות

מלבד מה שאדם מכון בהנחת התפלין להודות לה' על אשתו ועל עצמו, ובבקש מה' לאחד את עצמו עם אשתו שיהיה בשלום ובשלוה, ראוי לו גם לכוון לבקש מה' שיזכה לעשות שדוכים טובים בישראל, פי אם הקב"ה יזכה אותו לכה, יוכל לזכות לפעמים בשיחה אחת בינו לבין חברו לגרם לשדוך טוב לצאת לפעל, ואלו אם הקב"ה לא יזכה אותו לכה, אפילו בהשפלות וקטרוחות רבות לא יוכל להוציא שום שדוך לפעל, ובנוסף ראוי לכוון בהנחת תפלין לבקש מה' שלא לגרם לקטטות ולמריבות בין איש לאשתו, שעל פי חז"ל יתבאר שדוך הוא נעשה כמי שמפסיק בין תפלין של יד לתפלין של ראש.

תפלין של רוק

וכל זמן שאין לאדם אשה, יוכל לכוון בהנחת תפלין של יד הודעה לה' על אמו שעושה ומכינה עבורו את כל הנצרך לו, ובהנחת תפלין של ראש כיון הודעה לה' על אביו שמסייע לו רבות, בפרט

פל אחת בבית נפרד, ולא מחברות כמו בתפילין של די, כי הן מזכירות לנו את חסד התאים שבמח, שה' יתברך מפריד בין תא לתא, ודבר זה נרמז במה שנפסק להלכה (ש"ע א"ח ג' א) שאם יש קרע בין הבתים של התפילין של ראש, התפילין פסולות, ויבאר, שפיון שהתפילין של ראש מזכירות לנו את חסד ה' שנתן לנו הפרדה במח בין תא לתא, לכן חובה שתהיה הפרדה בתפילין בין בית לבית, כדי להמחיש לאדם את חסד ה' שבמחו, שאם יש לאדם קרע בין תאי המח חליה, מתערבב לו פח הזקרון עם פח המחודש וכדומה וידעתו משתבשת עליו, שבדמיון לו שהדברים הזכורים לו מהעבר מתחדשים ומתרחשים זה עתה וכדומה רח"ל.

וקשירת הדלת"ת שבערך של התפילין של ראש, מזכירה לנו להיות קשי ערך ועקשנים גדולים בעבודת ה', לעשות את רצונו יתברך בלי להקלש בידענותנו משישם אדם וימוש דבר המחליש את הדעת.

של ראש שהן כנגד האיש, כדי לזכר את החסד שאחרי שה' הוציא את האיש והאשה זה לזה, רק אז זכו לילדים. וכמו כן אדם שזכה לבנים ולבנות יכול לכוון בתפילין של יד גם על הבנות ובתפילין של ראש גם על הבנים.

תאי המח הבריאים

ורצועות התפילין הארוכות מזכירות את החסד שאנו ובנינו צומחים וגובהם, וגובהם, וכשמביאים את הרצועות של ראש מצד האחר לצד הפנים, יש לזכר את חסד ה' יתברך הוציא אותנו שהחבל שדרכו נאנו בתשעת הירחים לא נכרך מסביב צאנרנו וכן לא ארע כן לילדינו שדבר פוה עלול לגרם אסון ולהזיק מאד לתינו של הילד רח"ל.

כמו כן הרצועות הללו מזכירות לנו את החסד של עמוד השדרה והחוט שבו, שעל ידם האדם זקוף וחי.

וארבע הפרשיות שבתפילין של ראש הן מפרדות

בהנחת התפילין ראוי לכוון הפרת הטוב לה' גם על הילדים שנתנו לנו ושעתיד לתנו לנו, ולזכר שקל ילד וילד שנוצר עם מח' ולב בריאים הוא גם גמור פקריעת ים סוף, וקשה לזנון פקריעת ים סוף (סו"ה ב), שפמו שהים לא רצה לקלט את עמי" בתוכו, כה פעמים רבות יש חסר התאמה בין בני האדם, ויאים יכולים לזכות לילדים בריאים וילדיהם נולדים עם מומים רח"ל.

ורק הקב"ה דואג לזנון לאדם זוג שצליח להקים עמו דורות ישרים ומברכים, וכמו כן הדואג הוא החבור ג'דעות בין האיש לאשה ובין אדם לחבור, שבלעדי עזרתו יתברך, האדם לא יכול לסבל את דעת הזולת.

והרצועות שפורכים על האמה ועל פה היד הן כנגד חסד הילדים, ולכן לא פורכים אותן אלא רק לאחר שהתפילין של יד שהן כנגד האשה כבר עומדות במקומן, ורק לאחר שפנימיהם את התפילין

חדשים מתוקים

א. מה יש ללמד מופך שדמיון תז"ל את חסד ודואג של האדם' לנס 'קריעת ים סוף' **ב.** אילו חסדים יש לזכר בהנחת התפילין בנוסף לזכירת יציאת מצרים? (לפחות שלשה חסדים). **ג.** מי נחשב כנגד התפילין של יד ומי נחשב כנגד התפילין של ראש, ומדוע?

התשובות מונחות בתוכן גליון זה. ניתן לשלוח את התשובות לכתובת האי-מייל: 7885595@gmail.com או בהודעה קולית בכו 'קול מתיקות': 073-313-4395. בצירוף שם כתובת וטלפון | הזוכה מפרשת עקב: שמואל חזן, ירושלים.

המשך מתיקות הניסים

שלשה ילדים. ברוך ה', הקב"ה חנו אותי בהון רב, הן מצד העסקים שהיו לי, הן מצד הירושה שישתי מהורי כבן יחיד, וברוך ה' סיעתא דשמיא מלוא אותי וכספי הולך ומתרחב, לעמת זאת שכני הנה ברוך ה' גם הוא מברך, אבל אינו עשיר בממון כמותי, ואני השתוקקתי והתפללתי שאזכה להזדמנות שבה אוכל להועיל לו מהשפע הממוני שיש לי, מהקצת הטוב על השפע הרוחני והאמתי שהוא נתן לי.

לפני כשנה נחצי הוא סגר 'ווארט' לבנו ומרב אהבתו אלי הוא הודיע לי על כך כבר בצ'הרים. הגעתי בשעת הערב לביתו ומצאתי את עצמי נוכח שם בשעה מקדמת, כשצ'דון ההורים מסכמים על ההוצאות.

שמחתי על ההזדמנות שהזדמנה לי, שכעת אוכל להכיר טובה לשכני הנה והמסור, ולקחתני על עצמי למלאות את כל ההתחייבויות של השכן להתנת בנן. אמנם השכן, באצילות מדותיו לא רצה לקחתה לקחת ממני כסף, אבל אני התעקשתי על כך, ולאחר מעשה הדבר הקל עליו ושמח אותו ואת משפחתו.

אני מודה לה' שזכה אותי לשכן כזה שהאיר את חיי, ותודה לה' שנתן לי את הזכות להכיר לו טובה ולו במעט.

ח. ל. באר שבע

בדאי הקב"ה נתן אפשרות לכל אדם בכל גיל לשוב בתשובה, ואז הוא ספר לי על רבי עקיבא ששב בתשובה בגיל ארבעים, ונעשה לתנא גדול ומפלג במעלה. היתה זו הפעם הראשונה ששמעתי את הספור על רבי עקיבא והתחברתי לכל מלה, עד שהיה נדמה לי כאילו הספור הזה מספר עלי בעצמי.

מאז נקשרנו זה לזה ובכל יום הייתי הולך יחד אתו לתפלות, הוא למד אותי איך מניחים תפילין קראי ואיך מתפללים, אט אט הוא גם למד אותי את יתר המצוות ואף הכניס אותי לכולל שלו, שם הוא למד אתי בחברותא. החיים שלי השתנו מהקצה אל הקצה, לא האמנתי שאני, כיהודי מבגר, אוכל להפך את חיי למאשרים כל כך.

כעת השכן הנה דאג לחפש עבורי שדוה, דבר שהיה נראה לי כחסר תקנה, אך הוא למד אותי שלפני ה' יש תקנה לכל אדם, וחזק את רוחי להתפלל על ישועתי עם אמונה שלמה שה' יכול' וגם 'רוצה' להושיע אותי, תוך כדי שהוא מסביר לי שלתפלות כאלו יש הרבה חכ.

התפללתי לה', גם הוא התפלל עלי, וברוך ה' בגילי ומשיש עש עמדי' תחת הפכה, כעבור כשנה זכיתי לבת ולאחר מכן לעוד

בשורה מתוקה!
ערוץ ניתן להשיג את הספר הבכיר

מתיקות המועדים

• ימים נוראים – סוכות •

מאת הגאון רבי מנחם ברוך יאוע שליט"א
ראש ישיבת 'חיי תורה – לובלין' ירושלים
הליטורגיה לוסק הרוח טורן רבנו בעל 'שכנ' הלוי ת"ר"ש וואנער וצוק"ל

ניתן להשיג ברשת הנויות
'יפה נוף – פלדהיים'
ובחנויות המובחרות

או בטלפון:
052-7162314

מתיקות התפילין בבקר

הנחת התפילין בכל יום בבקר וזקנה הפרת הטוב לה' יתברך על כך ששבשעת השינה מתנו היתחדש מקל הדאגות שהיו לנו לפני השינה, וכן על החסד שגופנו התמלא בויטמינים בשעת השינה.